

quæ habere poterat in Marchionatu Istriæ, renunciavit coram Imperatore, & Principibus: petens, Patriarcham & Ecclesiam pro eo de jure suo hujusmodi investiri; quod factum fuit per dictum Imperatorem. Qui etiam donationes Montis-filicis confirmavit. Hujus tempore, Hinzelinus de Romano tyrannidem exercebat. Et licet idem Patriarcha, eoquod adhæsit Federico, indignationem Sedis Apostolicæ incurrisset, ad Curiam Romanam cum maxima comitiva Baronum, & Principum accedens, cui serviebant in mensa Duces Austriæ, & Karinthiæ, & specialiter Dux Karinthiæ.... prout facere tenetur, & Rex Bohemiæ pincerna vinum deferrebat in mensa: & ibi magnalia ostendens, ab Innocentio IV. gratiam & benedictionem promeruit. Et rediens de Romana Curia, per plures annos feliciter regens Ecclesiam, felici pace quievit. Dicitur, quod cum primo intravit Aquilegensis Ecclesiam, in introitu infra Ecclesiam fortiter respiravit, & hunc verbum Psalmistæ dixit: *Hæc requies mea in seculum seculi*. Et ibi ordinavit fieri monumentum, & ibi sepultus fuit.

Gregorius de Montelongo Patriarcha sedit annis XVIII. (a) Hic factus Patriarcha per Papam Innocentium quartum, anno Domini M. CC. LII. (b) venit ad Ecclesiam suam. Ipse ante promotionem suam existens notus Papæ, missus fuit Legatus contra Federicum jam depositum, qui Parmenses, qui sibi rebellaverunt, obsidebat. Gregorius cum gente Ecclesiæ venit dictis Parmensibus in subsidium: quod videntes Parmenses, portas Civitatis exiverunt; & cum gente Ecclesiæ in Federici exercitum irruentes, eundem Federicum cum toto exercitu, eorum spoliis & tentoriis acceptis, (quæ tentoria hodie sunt in Ecclesia Civitateni per dictum Gregorium deportata) expulerunt non sine magno opprobrio & damno. Hic gloriosus Antistes multa magnalia operatus, multas guerras pro libertate Ecclesiæ habuit cum diversis, & præcipue cum Ducibus Karinthiæ, & Comitibus Goritiæ, qui multum Ecclesiam infestabant. Tandem prædictam Ecclesiam non sine magnis laboribus & tribulationibus potenter rexit & gubernavit, proditores juxta demerita puniendo. Mortuus est in Civitate Austriæ, quam mirabiliter dilexit: & juxta corpus Sancti Paulini honorifice sepultus fuit anno Domini M. CC. LXIX.

Eodem anno electus fuit Philippus Dux Karinthiæ in Patriarcham: quem D. Gregorius X. (c) confirmare noluit. Fuit tamen factus Capitaneus totius Forojulii, & vacavit sedes annis quatuor. Hujus tempore capta fuit Civitas Austriæ prodicione per quosdam Castellanos, faventibus quibusdam intrinsecis: & expulsi fuerunt & capti fere omnes boni & divites populares, & eorum bona accepta. Sed eodem anno Rex Bohemiæ, prout vassallagio tenetur, misit Capitaneum cum magno exercitu pro redemptione ipsius Civitatis. Qui Capitaneus eam obsedit: tandem Deo favente, qui superbis resistit, intrinseci proditores sub certis pactis Terram Capitaneo dederunt: quam pristina, & propriæ libertati restituit.

Raymundus de la Turre Mediolanensis Patriarcha sedit annis XXV. (d) Hic existens Episcopus Cumanus, factus est Patriarcha per D. Gregorium X. anno Christi M. CC. LXXIII. Iste in adventu suo ubertatem Patriæ dedit. Pacem cum Comiti-

bus Goritiæ fecit. Sacillum a D. Girardo de Camino recuperavit. Qui idem D. Girardus pro feudis acceptis homagium & fidelitatem debitam cum juramento præstitit. Accessit idem D. Raymundus anno Domini M. CC. LXXVII. ad D. Rodolphum, Regem Romanorum illustrem: & habito colloquio adinvicem, ad Patriam reversus est. Idem D. Raymundus cum Venetis guerram incepit, quæ fere annis undecim duravit. Hoc tempore dicti Veneti Tergestum obsidebant. D. Patriarcha volens suis fidelibus subvenire, congregato valido exercitu, venit in subsidium Tergestinis. Tergestini exierunt, scientes auxilium: & Terram, quam ipsi Veneti fecerunt juxta Tergestum, quæ vocabatur *Romagna*, totaliter destruxerunt. Tandem pax facta est, & proclamata fuit anno Domini M. CC. XCI. Mortuus est Utini, & honorifice Aquilegiæ deportatus in Capella S. Ambrosii sepultus est M. CC. XCIX.

Petrus Patriarcha sedit anno uno, & mensibus X. (e) Hic licet magnanimus esset, antiquus dierum modicum supervixit. Jacet in Utino sepultus in Ecclesia S. Mariæ de Castro Utini anno M. CCC. I.

Ottobonus Patriarcha sedit annis XIII. (f) Qui existens Paduanus Episcopus, factus est Patriarcha per D. Bonifacium Papam VIII. Hic mirabiliter & fortiter regere cepit. Multa debita solvit Ecclesiæ Romanæ. Fecit Salinas juxta Maranum. Hujus tempore (g) D. Rizardus de Camino cum valido exercitu obsedit Spilimbergum, & habuit sub certis pactis. Qui Dominus Rizardus, faventibus sibi multis Castellanis de Forojulii, contritam multum damnificavit. Isto tempore fuit captus D. Henricus de Pramberg, adhærens dicto Domino Rizardo, & decapitatus in Utino. Eodem tempore illi de Budrio rebellaverunt: & cum auxilio Comitum Goritiæ dictum castrum esset fortissimum, gentibus & virtualibus muniverunt. Quod castrum dictus Patriarcha obsedit; & divino judicio operante, nullo credente, accepit nemine læso de suis: & dictum Castrum dirui fecit, & omnes intrinsecos habuit carceratos. Eodem anno obsedit Castrum Porpeti, & habuit alia plura Castra, mirabilia operando: & Sacillum detentum per D. Rizardum prædictum recuperavit. Hic Patriarcha fuit ad Imperatorem in obsidione Brixia, & ibi per dictum Imperatorem cum Imperiali vexillo de Regalibus suis fuit honorabiliter investitus: & coram Imperatore Ducem Leopoldum Austriæ, & Ducem Karinthiæ, genibus flexis coram Domino Patriarcha stantes, de eorum feudis idem Patriarcha investivit. Qui Duces eidem Patriarchæ servierunt ad mensam coram prædicto Imperatore, uno eorum existente Dapifero, & altero Pincerna. Anno Domini M. CCC. VII. prædictus D. Rizardus veniens ad præsentiam D. Ottoboni pro feudorum suorum investitione, recepta investitione de ipsis, & ipso D. Rizardo amicabiliter a prædicto D. Patriarcha recedente; ipse D. Rizardus, faventibus sibi multis Castellanis, Terram Utini invasit, & statim ultio secuta est; nam dictus D. Rizardus debellatus fuit, & vix evasit: & unus de Dominis Spilimberghi interfectus fuit, & multi alii Nobiles captivati. Et multa alia fecit, quæ causa brevitatis omitto. Se ad iter versus Curiam Romanam contulit, & dum esset in Comitatu Placentiæ, infirmitate detentus in loco, qui dicitur Arquar, mortuus est, & ibi sepultus.

Casto-

(a) Apud Murat. annis XIV. Menses VIII. (b) Apud Murat. anno Domini M. CC. LIII. Chronologia vitata est. (c) Apud Murat. D. Gregorius Decanus voluit confirmare. Virio laborat lectio. (d) Apud Murat. & Menses II. dies VI.

(e) Apud Murat. & Mensibus VII. dies XXVI. (f) Apud Murat. & Mensibus II. dies XVII. (g) In Chronico apud Muratorium Vitæ sequentes Ottoboni, Castoni, Pagani, Bertrandi, & Nicolai, ubi Chronicon desinit, longe differunt.

— Additione ex Ms. Cod. Vatican. vol. 19
utrin. (903?)